

Нашій Радянській Армії—слава!

★ ★
Ми мирній люди,
та наш бронепοїзд
стоїть на запаснім
пυті.

СПІЛЬНА СПРАВА

На спільному засіданні комітету ЛКСМУ інституту і кафедри історії КПРС заслухано інформацію доц. П. Бакуменка «Про хід вивчення матеріалів XXII з'їзду КПРС та пропаганда їх серед населення району». У обговоренні її взяли участь викладачі Є. Кастеллі, М. Кубрушко, Б. Пишоха, члени комітету тт. Некрасова, Соціальник, Бондар, Чумак. Було відзначено, що в основному вивчення матеріалів з'їзду йде успішно; під час практичних та семінарських занять

переважна більшість студентів виявила ґрунтовні знання; на II курсі українського відділу і II курсі відділу спеціалізації рівень засвоєння матеріалів XXII з'їзду КПРС найвищий.

Проте, як свідчать наведені у виступах факти, деякі студенти (наприклад, Малай з 22 групи математиків), недобросовісно ставляться до цієї справи, неправильно реагують на зауваження керівників семінарів.

На нараді було прийнято спільне рішення комітету й кафедри.

ПО СТОРІНКАХ СТУДЕНТСЬКИХ БАГАТОТИРАЖОК

У Кам'янці-Подільському педагогічному інституті створено факультет громадських професій з такими відділеннями: а) керівників художньої самодіяльності, б) піонерської роботи, в) лекторів-пропагандистів, г) журналістики, д) бібліотечних працівників, е) основ бухгалтерської справи в середній школі, є) туристсько-краєзнавче.

«Радянський студент»,
Кам'янець-Подільський
педінститут.

З великим піднесенням пройшла конференція професорсько-викладацького складу Української академії сільськогосподарських наук, присвячена питанням землеробства в світлі рішень XXII з'їзду КПРС. Ак-

товний зал був переповнений. Адже і науковців, і студентську молодь хвилюють кардинальні питання ведення сільського господарства, ефективне, економічно вигідне й науково правильне використання землі.

«За сільськогосподарські кадри»,
Українська академія сільськогосподарських наук.

У Київському ордена Леніна політехнічному інституті створені нові спеціальності: прилади точної механіки, оптичні прилади, електроакустика, ультразвукова техніка, гідроакустика та ін.

«За радянського інженера»,
Київський політехнічний
інститут.

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ
ТА РЕКТОРАТУ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Рік видання 6-й

№ 5 (173)

23

лютого

1962 року
П'ЯТНИЦЯ

Ціна 1 коп.

НА БОЙОВОМУ ПОСТУ

Сьогодні свято Радянської Армії. В цей день Григорієві Максименку особливо приємно і радісно на душі, адже він, колишній учень педучилища, вчитель, був кілька років воїном Радянської Армії.

Пригадуються перші дні військової служби. Нелегко оволодівати військовими знаннями, набувати солдатської виправки. Особливо нелегкою є і професія радиста. Проте, через рік рядовий Максименко став першокласним спеціалістом. Через деякий час він уже командир відділення. Скільки проведено безсонних ночей на посту з автоматом, з навушниками і радіоключем на бойовій сітці прийомного радіопункту, скільки вислухано різноманітних сигналів! А як хочеться спати!

Пригадується літо 1959 року. Саме тоді Григорій був прийнятий у ряди КПРС. Бойовому екіпажу радіостанції сержанта Максименка наказано тримати постійний зв'язок сітки командуючого повітряною армією з підлеглими частинами. Його бійці нещодавно стали радистами, не мали досвіду, отже відповідальність зростала. Три безсонних доби просидів сержант на виносній установці з молодими солдатами, передаючи їм свій бойовий досвід, вміння, військову виучку. Він добре знав матеріальну частину, міг у потрібний момент замінити будь-кого з екіпажу радіостанції. Завдання було виконане на «відмінно», командування винесло подяку сержантові і його бійцям.

Здається, що це було зовсім недавно. Проте минуло майже два роки з того часу, коли Григорій Максименко став старшим сержантом запасу, студентом другого курсу педагогічного факультету. Він — відмінник навчання, член комітету ЛКСМУ інституту. Колишній воїн і в навчанні відчуває себе на бойовому посту.

А. ГРИШКО.

Патріотичне починання філософів III курсу історико-філософського факультету боротися за звання «Кращої групи по вихованню активних будівників комунізму» гаряче підтримано іншими групами біологічного і механіко-математичного факультетів. Студенти урочисто проголошують: «Віднині і на завжди законом нашого життя стануть принципи морального кодексу будівника комунізму».

«За радянські кадри»,
Київський державний
університет
імені Т. Г. Шевченка.

ГРИГОРІЙ КИРИЧЕНКО,
студент I курсу українського відділу.

Яструб — вечір над берегом чорні крила простер.
У степах дзвонить перепел, а в лугах коростель.
Ой, додому ж пора мені, ген встає з-за Остра,
Ніби вершник поранений, красний місяць із трав.
Вітром груші натрушені вже зібрали в саду
Твої руки натружені у старенький фартух;
В сіру хустку закутана. тільки день лиш мине,
На кургані край Удаю ти чекаєш мене,
На кургані під сокором, де співав Вересай,
Кличеш ти сина-сокола в його рідну Басань.
Того ж самого, босого, що стрибав із воріт;
На кургані із посохом ти стоїш до зорі.
Не запитуй прохожого, не піднятих мені —
В нас на грудях у кожного вже ростуть ясени.
Один, мамо, із Харкова — другий, мамо, з Баку...
Уночі мені жарко так: ніж іржавий в боку.
Третій, мамо, з Саратова: будь поетом хотів,
Він під танком з гранатами підірвався тоді.
Не шукай і не клич мене у соснових борах:
Привид я. Скоро ніч мине, в землю, мамо, пора.
На кургані із посохом ти не стій до зорі,
Вже ж нема того, босого, що стрибав із воріт.
То вишневою гілкою місяць стукав в вікно
І повісив над хврткою сонця красний вінок...

Місяць креше золотою підковою,
Вечір пахне порошею бузковою.
За вікном небо зорями вишите,
А ви мені, мамо, листа пишете.
Ви не хвилюйтесь, я ж служу в Армії,
Хай усміхнуться у вас очі карії.
Може скоро приїду в відпустку я
І привезу, мамо, нову хустку вам.
Ви молока з льоху внесете в глечик,
Морський апетит в солдата-ракетника.
І хліба наріжете пахучого,
Від нашого хліба нема луччого.
Про борщ, мамо, говорити нічого,
Сипте мені, будь ласка, тільки рідшого.
...А тепер ніч. Солдати сплять солодко,
Тихо, тихо крізь місячне золото
Тополя шепче у вікна відчинені;
Може тому і сниться вночі мені
Оранжеве небо зорями вишите,
А ви мені, мамо, листа пишете.
Цілую ваші золоті каракулі,
Ви ж, мамо, як писали їх, то плакали.

Міськом КП України та обласна рада профспілок прийняли рішення про проведення міського огляду художньої самодіяльності, присвяченого 92 роковинам з дня народження В. І. Леніна.

У прийнятному положенні про огляд основна увага звертається на ідейний рівень репертуару і виконавську майстерність.

Ми, студенти педагогічного інституту, не повинні залишитися байдужими до цього рішення. В нашому інституті є багато обдарованих студентів, в нас є свої «нерозкриті» таланти, є гарячі любителі художньої самодіяльності.

На кожному факультеті існують різні гуртки художньої самодіяльності. Приємно нам на оглядах буде послухати і хор під керівництвом О. Ю. Петровського, і вокально-інструментальний ансамбль під керівництвом В. П. Лапченка, і подивитися веселі життєрадісні танці наших студентів. Але прикро те, що в нас є факультет, де виховують майбутніх літераторів, майбутніх пропагандистів

літератури, а гуртка художнього слова до цього часу немає. Цією справою може і повинен зайнятися літературний гурток, що працює на літературному факультеті. Та чомусь і донині ми не помічали їхнього порыву до цієї справи. А треба було б! А поки що ми будемо раді побачити на нашій інститутській сцені юнаків і дівчат з їх новими творчими досягненнями.

На засіданні партбюро інституту і комітету комсомолу було прийняте рішення провести огляд художньої самодіяльності по факультетах:

3 березня — педагогічний факультет,

7 березня — мовно-літературний,

15 березня — фізико-математичний.

26 березня відбудеться загальноінститутський огляд. Крайці виконавці та колективи нашого інституту візьмуть участь у дальшому районному та міському оглядах.

Для підведення підсумків загальноінститутського огляду художньої самодіяльності обра-

На партійних зборах інституту, що відбулись 20 лютого ц. р., обговорювалось питання ідейно-виховної роботи комсомольської організації. В своїй доповіді секретар комітету ЛКСМУ В. Бондар говорив про досягнення комсомольців у навчанні, про зросту активності, підвищену вимогливість їх до себе і до товаришів, спинився на окремих недоліках в роботі організації. Цифри говорять самі за себе. Так, активну участь у громадсько-корисній роботі бере 85 процентів усіх комсомольців; 200 чоловік зараз ведуть агітаційну роботу на виборчих дільницях. Комсомольці фізико-математично-

но журі, в склад якого ввійшли: О. Петровський, О. Ткаченко, Ф. Гордійко, В. Войтушенко, В. Бондар, Г. Максименко.

А тепер, дорогі друзі, за роботу! Бажаємо вам великих творчих успіхів!

А. ЦЯЦЬКО,
член комітету ЛКСМУ.

Із партійних зборів інституту

го факультету ведуть індивідуальну роботу серед учнів 21, 63, 135 шкіл м. Києва. Комсомольці проводять бесіди і диспути в групах. Так, на III курсі мовно-літературного факультету відбувся диспут «Не прохось мимо дрібниць», на IV курсі цього ж факультету студенти обговорили книгу Аксьонова «Звездный билет». Багато інших цікавих і корисних справ роблять комсомольці. Проте і доповідач, і виступаючі в обговоренні відзначали, що ряд агітаторів академічних груп погано знають життя своєї групи, а через це і бесіди проводять відірвано від

життя студентів. Не все гаразд з чергуванням добровільної народної дружини. Так, члени дружини тт. Козачинський, Козюра, Андріаш ні разу не з'явилися на чергування. Ряд студентів ще зневажливо ставиться до самообслуговування в учбовому корпусі. На зборах було піднято питання про розширення факультету громадських професій, а також питання про роботу кабінетів і лабораторій.

На зборах виступили тт. Кобилянський, Панченко, Сандакова, Кугук, Максименко, Гринь, Крук. Присутні одностайно схвалили рішення, спрямоване на те, щоб моральний кодекс став основою повсякденного життя і діяльності кожного комсомольця.

О. КОРНИЙЧУК.

НА ДОПОМОГУ АГІТАТОРАМ

ПРИМІРНА ТЕМАТИКА БЕСІД

до виборів у Верховну Раду СРСР

1. XXII з'їзд — з'їзд будівників комунізму.
2. Нова Програма КППС — Комуністичний маніфест сучасної епохи.
3. КППС — авангард радянського народу.
4. Створення матеріально-технічної бази комунізму — головне економічне завдання нашої партії і народу.
5. Наша Радянська Вітчизна — соціалістична держава робітників і селян.
6. Радянська загальнонародна держава — країна справжнього народовладдя, свободи і рівноправності.
7. XXII з'їзд про переростання держави диктатури робітничого класу в загальнонародну державу.

8. XXII з'їзд КППС про дальший розвиток соціалістичної демократії.
9. XXII з'їзд КППС про розвиток соціалістичної державності та перетворення її в громадське комуністичне самоврядування.
10. Радянська Конституція — найдемократичніша у світі.
11. Права і обов'язки радянських громадян.
12. Наша виборча система — найдемократичніша у світі.
13. Як побудована і як працює Верховна Рада СРСР.
14. Ради депутатів трудящих — справжні органи народовладдя.
15. Радянський депутат — слуга народу.
16. Одностайно проголосуємо за кандидатів непорушного блоку комуністів і безпартійних.

ЦЕ ЗГОДИТЬСЯ В МАЙБУТНЬОМУ

ПРАКТИКАНТИ, ПОВЧІТЬСЯ

Просторий шкільний зал. Стіни його прикрашені кольоровими ілюстраціями до дуже різних літературних творів. Висить новий, щойно закінчений, номер літературної стінної газети. Біля сцени стоять дві вітринки з підібраними в шкільній бібліотеці книжками, а зверху на завісі — портрет Пушкіна і ювілейні дати: 1837—1962.

В залі зібралися учні старших класів 33-ї СШ м. Києва. Зібралися, щоб вшанувати пам'ять улюбленого поета.

Ось гасне світло, і тільки промінь проєкційного ліхтаря направлений на сцену: спочатку на портрет Пушкіна, а потім на дівчинку, яка непомітно з'явилася перед завісою: «Погиб поэт, невольник чести...» — з глибоким почуттям читає вона вірш Лермонтова.

Пролог скінчився. Промінь «прожектора» пішов вліво. Там уже стоїть струнка постать учениці IX-б класу Зіни Васківської.

Вільно, легко, впевнено вона розпочинає розповідати про творчий шлях великого поета, і тільки-но назве якийсь його вірш — «Анчар», «Орион», «К Чаадаєву», «Пам'ятник» та інші — промінь ліхтаря, лишивши в темряві оратора, переноситься у правий бік, де вже стоїть інша постать — учня чи учениці, — і присутні чують цей вірш, добре вивчений, вміло декламований.

Серед «артистів» є і учні 5-х класів: вони теж підготувалися до цього вечора і прийшли, щоб доповнити виступи старших товаришів. Без усякої перерви ця зовсім неофіційна «офіційна частина» переростає у худож-

ню частину.

Спочатку з'являються Олег у шоломі і зі щитом, чарівник з сивою бородою та дівчинка-читець (учні 8-а кл.) — і ми чуємо знайомий вірш «Песнь о вещем Олеге».

Потім присутні дивляться на сцену і слухають виразний, соковитий діалог Берестова і Лізи з відомої «Барышни-крестьянки»; спостерігають бій Руслана з Живого головою, у якій очі загораються електричними лампочками і яка дме як... пілосос. І, нарешті, — чудово інсценізована пушкінська казка про попа і його наймита Балду.

Вечір закінчується. Для учнів він був справжнім святом, яке запам'ятовується назавжди. Задоволені присутні викладачі, студенти-практиканти. Задоволений директор школи Петро Миронович Несенюк.

Легко і невимушено, в хорошему темпі пройшов цей змістовний пушкінський вечір. Але не можна не побачити, скільки кваліфікованої праці, скільки любові вложено в його підготовку керівником і організатором цього вечора вчителькою школи Софією Яківною Фрейдіною.

А скільки винахідливості проявили, наприклад, Микола Стельмах, який зробив макет Живой голови, і якими зовні не схожими здалися нам на цей раз близнята Тетяна і Наталя Дубяго (9-б клас), одна з яких грала попа, а друга — маленького біса в останньому номері програми!

Багато користі одержали ми, студенти-практиканти, від цього вечора.

Тепер ми маємо зразок, який охоче використаємо у своїй май-

бутній самостійній практиці, у своїй роботі вчителя.

Ми закликаємо всіх наших товаришів-практикантів до того, щоб вони пильніше приглядалися до роботи школи і цікавилися не лише академічною стороною справи, але й всіма формами позашкільної роботи.

Т. ГРАВОВЕЦЬ,
Є. МИРОНОВА,
Л. ЧАЛА.

Там, де жив Лев Толстой

«Величайший и единственный гений современной Европы, высочайшая гордость России, человек, одно имя которого — благоухание, писатель великой чистоты и святости...».

А. БЛОК.

Ясна Поляна! Як багато говорить ця назва для серця російської людини, як добре вона відома всьому світові.

Більше 50 років відділяє нас від того дня, коли помер Лев Толстой. Але й тепер, буваючи в будинку, прогулюючись старими липовими алеями парку, біля розлогих берез і кряжистих столітніх дубів, бачиш Ясну Поляну саме такою, якою бачив її великий російський письменник.

В час зимових канікулів студенти IV курсу побували на батьківщині Толстого з учбовою екскурсією, організованою зав. кафедрою російської і зарубіжної літератури Л. М. Карловим.

Екскурсія дала нам багато цікавого, збагатили нас як літераторів. Тепло і гостинно зустріли нас учні яснополянської школи-інтернату ім. Л. М. Толстого. Нас запрошували на шкільні вечори; з великою увагою і захопленням вони слухали наш концерт.

Уважно оглянувши всі визначні місця музею-садиби (літературний музей, будинок, в якому жив і писав Лев Миколайович, його скромну могилу), ми відвідали також фамільне кладовище Толстих в Кочанах. Цікаво розповідав нам про Толстого, про його життя Микола Павлович Пузін, троюрідний племінник Фета.

Безмежна любов мільйонів людей до Л. М. Толстого. Велика любов і до Ясної Поляни — цього пам'ятника його

туту за організовану для нас поїздку, викладачам Л. Карлову, В. Войтушенку, Н. Суровій за участь і керівництво нею; хочеться, щоб такі екскурсії до пам'ятників вітчизняної літературної слави стали традицією на факультеті.

А. ДУСЬ,
Л. ВИСОЧИНСЬКА.

Могила Л. М. Толстого.

Редактор П. ХРОПКО.

Виставка закрилася...

У фундаментальній бібліотеці інституту було організовано виставку творів літератури, вису-путих на здобуття Ленінської премії за 1961 рік. На стенді — п'єса О. Корнійчука «Над Дніпром», збірка віршів А. Малишка «Полудень віку», біографія Т. Г. Шевченка російською мовою, написана українським літературознавцем Л. Хінкуловим, роман Г. Серебрякової «Викрадення вогню», який розповідає про життя К. Маркса, діалог С. Сартакова «Гірський вітер» та «Не віддавай королеву», п'єса білоруського драматурга А. Макайонка «Левоніха на орбіті», роман грузинського письменника О. Кутателі «Ліцом к лицу» та багато інших.

Виставка мала сприяти широкому ознайомленню читачів з кращими творами нашої лі-

тератури. Ось тільки невідомо, з якої причини виставка закрилася вже через кілька днів. Цікаво, для чого ж тоді було розпочинати хорошу справу, коли не збиралися довести її до кінця. Дуже мало часу існувала виставка...

Наш кор.

НАМ ПИШУТЬ

Дирекція Таращанської допоміжної школи-інтернату виносить подяку студентам-практикантам відділу спеціальної педагогіки В. Саленку, Л. Цимбалюк, К. Гриценко, Б. Цибаню, Л. Максименку за активну участь у навчально-виховній і громадській роботі школи.